

Chúng ta m t n c, ph i làm thân t n n x ng i, cũng đã t th n v i lòng, th n v i ng i.

Năm 1257. Quân M ng C lúc b y gi đã chi m xong n c Kim (mi n B c Trung Hoa) và b t đ u chu n b thôn tính Hoa Nam c a tri u đình Nam T ng, kinh đô đang đ t ở Hàng Châu. Nguyên Hi n Tông, t c Mông Kha giao cho em là H t T t Li t nhi m v đánh Nam T ng. H t T t Li t sai t ng Ng t L ng H p Thai (Wouleangotai) đánh chi m n c Đ i Lý, t c vùng Vân Nam, r i ti n sang n c ta. Ti ng là m n đ ng đánh T ng và kêu g i vua Tr n Thái Tông v th n ph c Mông C , k th c là mu n chi m l y Đ i Vi t. Quân Mông C chia làm hai đ o, t Vân Nam ti n xu ng theo ngã Lâm Thao, H ng Hóa. Hai cánh quân h i nhau trên qu ng H ng Hóa, S n Tây. Tr n Qu c Tu n khi y còn là m t t ng tr , không ch ng n i, ph i lui v S n Tây. Vua Tr n ng giá thân chinh cũng không ngăn đ c, ph i lui v sông C u, r i ph i lui ti p v Đông b Đ u. Quân gi c t ti n v Thăng Long. Vua Thái Tông ph i b kinh đô rút v sông Thiên M c (Đông Anh, H ng Yên). Th gi c r t m nh, tình hình c p bách. Vua ng thuy n đi h i ý ki n Thái Úy, Khâm Thiên V ng Tr n Nh t Hi u. Tr n Nh t Hi u không tr l i, dùng sào v ch xu ng n c hai ch “Nh p T ng!” Vua l i h i ý ki n Thái S Tr n Th Đ , Tr n Th Đ tr l i: “Đ u tôi ch a r i, xin b h đ ng lo!”.

Tr n Thái Tông quy t lòng đánh, trong năm đó đ u i đ c gi c Nguyên ra kh i cõi b . Trên đ ng rút quân, m t tinh th n và quá m i m t, không còn s c c p phá, đoàn b i binh đó đ c dân chúng ch di u g i là “gi c Ph t”.

*

N u tôn th t nhà Tr n ai cũng nh Tr n Nh t Hi u thì vua Thái Tông có l đã ngã lòng mà hàng gi c. Nh ng may thay, s ng i mang cái tinh th n c u an ch b i đó không nhi u. Quân dân, vua tôi nhà Tr n đã ch p nh n hy sinh, gian kh đ gi n n đ c l p.

T sau 30-4-1975 đ n gi ; chính quy n C ng S n Hà N i đã ph i liên ti p đ i phó v i không bi t bao nhiêu là s ch ng đ i âm th m có, công khai có c a c qu c n i l n qu c ngo i.

Nh ng ch ng đ i này đã là m t trong nh ng minh ch ng cho th y ch đ C ng S n là m t ch đ không h đ c lòng dân. Đ u th k 21, trong b i c nh chính tr th gi i đã đ i thay đ đ i, h th ng C ng s n Qu c t đã g n nh b xóa s ; C ng s n Hà N i v n ngang ng c tuyên b s lãnh đ o tuy t đ i c a Đ ng đ i v i c n c Vi t Nam. Đó là m t đ i u không th ch p nh n đ c.

Trong nhi u năm g n đây, có m t s ng i trong đó g m m t s v khoa b ng, trí th c, lãnh đ o ngày cũ đã lên ti ng kêu g i h y b t tay v i chính quy n C ng s n.H cho r ng chính quy n Hà N i đã có m t s đ i m i trong lãnh v c kinh t , r ng Hoa K đã b c m v n và bình th ng hoá bang giao v i chính quy n Hà N i; nên gi i pháp t t nh t hi n th i là h y ch p nh n chính quy n đó và đ y m nh giao th ng, h p tác. H lý lu n r ng ch đ nào cũng v y, ch là nh ng chi c áo m c ngoài, dân t c, đ t n c m i là cái v i nh vi n, tr ng c u. H cho r ng đ y m nh h p tác, giao th ng v i chính quy n Hà N i s giúp nâng cao đ i s ng ng i dân trong n c. Ch đ xã h i, chính quy n nào r i cũng theo th i gian mà qua đi. Đ i u quan tr ng là h y làm sao cho ng i dân có c m no, áo m. L p lu n này không ph i là không có m t đôi ph n h u lý n u chúng ta ch xét t i nó m t cách h i h t và phi n di n.

N c Vi t Nam ta t th i l p qu c đ n nay đã tr i qua nhi u ch đ xã h i, nhi u tri u đ i. H n 4.000 năm l ch s , n c ta v n luôn luôn t n t i và phát tri n là nh c ch dân t c ta là m t kh i v ng ch c và có tinh th n qu t c ng t ch , thi t tha đ c l p và yêu m n cu c s ng t do. Ch đ công xã th t c kéo dài và phát tri n liên t c trong kho ng vài ngàn năm và có l đ c xem là cáo chung khi n c ta r i vào th i k B c thu c. Sau h n ngàn năm B c thu c, đ n th i k xây đ ng n n t ch v i ch đ quân ch phong ki n! Các tri u đ i Lý, Tr n, Lê, Nguy n đã k ti p nhau trong g n m t ngàn năm đ c l p.

Ch đ quân ch phong ki n r i cũng theo th i gian mà b ào th i.

Năm 1874, l i đ ng s c m đ o gay g t c a tri u đình nhà Nguy n, Pháp đem pháo thuy n vào c a Hàn. Ti ng là yêu c u bãi b v i c c m đ o và yêu c u Vi t Nam m c a giao th ng, th c ch t là đ thăm dò, nhòm ngó chu n b cho ý đ xâm l c. Vua Thi u Tr ra l nh phòng b c m m t. Th y v y, t ng Rigault de Genouilly và H i quân Đ i tá Lapierre ra l nh n súng b n phá r i rút đi; m đ u cho s can thi p và cu i cùng là s xâm l c c a Pháp.

Ngày 20-6-1867, Pháp chi m Vĩnh Long, r i sau đó là An Giang và Hà Tiên, chính th c áp đ t s đô h trên toàn cõi Nam K . Quan l i, sĩ phu và dân chúng kh p n i n i đ y ch ng Pháp. Dùng vũ l c đ kháng chi n có Tr ng Đ nh, Th Khoa Huân, Nguy n Trung Tr c, Thiên H

Đúng... Bút hợp tác, dùng thơ văn để công lợi thì có Nguyễn Đình Chiểu, Phan Văn Trĩ. Nguyễn có lợi vì các phong trào trên, có mặt khuyến khích công an chế bìa, chế nhạo để hàng giả c Pháp để lợi lợi miến để nh chung. Mặt trong nh nh nh i tiêu bi cho phái này là Tôn Th T. Ông Tôn Th T không dùng sào mà vẽ ch chế “Nh p T ng” xu ng m t sông Thiên M c nh Thái Úy Tr n Nh t Hi u 600 năm v tr c. Ông Tôn ra làm quan v i tân tri u B o H và làm r t nh u bài th nói v s c m nh c a Đ i Pháp, khuyên m i ng i theo g ng ông mà hàng giả c. Nh ng bài này đ c C nhân Phan Văn Trĩ h a l i; và cũng đ nói lên cái ý chí c a mình, c a sĩ dân Nam K l c t nh: C ng quy t không cúi đ u, dù k đ ch có m nh đ n đâu đi n a.

Đ t n n th ng tr đ c 80 năm. Ch đ th c dân Pháp r i cũng cáo chung. Cu c chi n tranh Đông D ng l n th nh t (1945-1954); r i cu c chi n tranh Đông D ng l n th 2 (1960-1975) cũng qua đi. Ch đ t do mi n Nam và m y chính quy n k ti p nhau s p đ . C ng S n th ng tr c n c. Có ng i b o: Ch đ C ng s n cũng ch là m t chi c áo m c ngoài, dân t c Vi t Nam m i là tr ng c u.

*

Dân t c Vi t Nam đã ph i m c chi c áo C ng s n m t cách mi n c ng đã 35 năm. Riêng dân t c ta i mi n B c đã ph i ch u đ ng lâu h n n a. Cái áo này càng ngày càng hôi th i, đ y đ y ch y r n. Chính cái áo hôi th i và cái đám ch y r n ôn đ ch này đã gây ra không bi t bao nhiêu là b nh t t cho ng i ph i m c nó là dân t c Vi t Nam. B c ng b c khoác lên ng i cái áo C ng S n, ng i dân Vi t b m t h t t do, dân ch và c nh ng quy n làm ng i s đ ng nh t. Quy n l c (và dĩ nhiên là quy n l i kèm theo) l t vào tay m t thi u s trong Đ ng và chính quy n. H ngấn cách giàu nghèo ngày càng l n. M t bên là thi u s giàu có nh vào kinh doanh b ng quy n l c và đ c quy n, đ c l i; m t bên là đa s qu n chúng đói nghèo và thi u t do. N p s ng xã h i bằng h i h n lúc nào h t! Chuy n này ai cũng nghe, cũng bi t.

Nh ng ng i ch tr ng giao th ng và h p tác, hoà gi i và hòa h p v i C ng s n cho r ng giao th ng và h p tác, hoà gi i và hòa h p có th giúp đ ph n nào cho dân chúng Vi t Nam. T c là cho cái con b nh đang b b t bu c ph i m c chi c áo C ng s n đ y đ y vi trùng và m m b nh. H nói r ng c u l y con b nh, giúp cho con b nh ngày m t m nh kho h n là nhân đ o, là vi c ph i làm. Có l h quên cái đ u căn b n nh t là vì đâu mà cái c th kia b b nh. Chính là t i cái áo đ và cái đám ch y r n đang n núp trong đó. Có l h quên r ng dân t c Vi t Nam b y lâu nay đau kh là chính vì cái ch nghĩa C ng S n và con đ c a nó là chính quy n Hà N i. H c có th, m y ông bác sĩ tr b nh th i cu c này cũng đã tìm ra căn nguyên ch ng b n, nh ng vì miến để nh chung, vì m i l i c a vi c h p tác, giao th ng v i chính quy n C ng S n l n h n l ng tâm c a h , l n h n lòng yêu n c th ng nòi c a h nên h làm ng nh m m t. S ng ch t m c bầy, ti n th y b tui; cái câu “ch đ nào cũng nh chi c áo m c ngoài...” ch là t m bình phong che gi u nh ng vi c làm ph n b i.

Ông Tôn Th T ng th k tr c đã dùng thơ văn để bào chế a cho s h p tác v i tân tri u B o

Hãy lật bìa chiếc áo công sơn

Tác Giả: NGUYỄN THIỆU NHẬN

Thứ Ba, 09 Tháng 2 Năm 2010 22:53

hồ Phú lãng sa. Nhưng ông có vết gì thì vết, bào chữa gì thì bào chữa; người đi đường thì và họ u
thì vẫn thấy rõ tâm địa của ông: tham mưu ngấm nhúng, cúi đầu hàng giặc!

Chẳng công sơn rồi cũng sẽ bẻ đầu thì. Đó là lẽ tất nhiên. Nhưng chúng ta cũng không thể
ngồi mà mồi tay thì gian để làm dùm chúng ta chuyển đó. Lẽ nào không thể mồi tay chiêu
bài chiếc áo mồi ngoài mà hợp tác, giao thông, hoà giải hòa hợp, tiếp tay Công Sơn. Làm như
vậy chỉ nuôi béo bọn chấy rận nấp trong chiếc áo Công sơn mà thôi. Cái chết Việt Nam sẽ
không bao giờ lành bệnh và mạnh khoẻ được mãi mãi khi cái áo hôi thì đó còn và lũ chấy rận nấp
trong đó đang ngày đêm hút máu đường bào.

*

Độc Khố ng T là người nể c L, mới hôm đi ngang qua cửa thành phía Tây cửa nể c Tr n.
Quan dân nể c này đang xúm xít tụ tập cửa thành bôn quân S phá hàng lúc trưa; dẫu sĩ giám
sát cửa ng i S đang là kẻ chi m đóng. Xe đi ngang qua dẫu mà Khố ng T không cúi đầu
chào. T Công đang đánh xe cho thấy lý làm lý, dẫu ng c ng lý h i:

“Thưa thầy, có theo lý, đi qua chỗ 3 người thì phải xuống xe, đi qua chỗ 2 người thì phải cúi đầu
vào miệng gờ trước xe để tỏ lòng kính trọng. Thầy xưa nay vẫn là người giữ lý, nay quan dân
nể c Tr n đang sà thành đông đúc như vậy, thầy đi ngang qua mà không tỏ lòng kính trọng là
nghĩa làm sao?”

Độc Khố ng T đáp:

“Độc Sĩ đánh hàng thành mới nể c là bất trí, làm tôi mà không biết lo liệu là bất trung, không dám
liệu chết vì nể c là bất dũng. Quan dân nể c Tr n tuy đông mà trí, trung, dũng dẫu không
được lý mà tôi đi, bèn ta kính trọng làm sao được”. (Theo Hàn Phi Tử).

Chúng ta mới nể c, phải làm thân thiện với người, cũng đã tận tâm với lòng, tận tâm với người.

Độc Khố ng T mong người nể c Tr n như vậy xét ra cũng quá nặng nề, gay gắt. Tiếp thì người
Việt Nam tiếp nể c Công Sơn chúng ta mà có hàng kẻ quay giáo trở mặt đi hô hào kêu gọi hợp
tác giao thông, hòa giải hòa hợp với Công Sơn, tiếp tay làm cái loa tuyên truyền cho Công
sơn như vậy cũng là cái chết người ngoài kinh thông. Trốn bệnh phải trốn trốn gặc. Hoà giải
hòa hợp, hợp tác giao thông, làm cái loa tuyên truyền cho bọn chấy béo bở nấp trong Công sơn
mà thôi. Dân chúng sẽ chôn ngấm bao nhiêu trong mớ cái đó đâu. Chỉ bôn góp tay lật

Hãy lật bìa chiếc áo công sở n

Tác Giả: NGUYäN THIäU NHäN

Thứ Ba, 09 Tháng 2 Năm 2010 22:53

phät cái áo đó đi, may mät cái áo mäi mà mäc. Áo nào cũng là áo, täi sao läi phäi chäu mäc cái áo dä, chäa đäy chäy rän, mäy mäi năm chäa giät?